

Opinions

Altres vegades teniu a les mans la revista RONSANA; recordeu que aquesta plana està dedicada a donar als demés les vostres opinions, i que teniu una certa obligació de donar-les. Recordeu que per fer-ho heu de posar l'adreça i el nom, encara que vulgueu publicar-les amb pseudònim. Com sempre, envieu-les a Isabel Valls - Can Elies, i, sobretot, feu-ho ràpidament!

TORNEM-HI:

CONSEJO ECONÓMICO SINDICAL

Al darrer número de RONSANA lleigeixo una OPINIÓ titulada «Consejo Económico Sindical» referent a un escrit meu. He de confessar que a hores d'ara ja no ho esperava... però mai no és tard quan hom hi arriba.

En primer lloc us he de manifestar, senyor Jaime Catafal, que m'alegro molt que la «pura coincidència» us hagi fet arribar RONSANA. Penso que la direcció de la revista faria bé d'encarregar la seva difusió a l'eficax i diligent «pura coincidència».

En segon lloc —i ara sense broma— us felicito per la vostra sagacitat; sóc exactament igual com m'heu imaginat: un jove de bona fe —només faltaria!— dinàmica —i tant!—, etc., i que quan miro uns arbres no veig tot el bosc (però penso que el bosc està fet d'arbres i els arbres poden ser més bons o més dolents).

Jo també, pel contingut del vostre comentari, us imagino a vós (però valdrà més que ho deixem córrer, no fos cas que els arbres no ens deixessin veure el bosc).

En tercer lloc invito cordialment a tots els lectors a rellegir els apartats quart i cinquè de l'OPINIÓ del senyor Catafal. Finalment hem pogut saber com són elegits **els nostres representants!** El senyor Catafal ens ho explica ben clarament: és com aquell que fa publicitat d'una màquina de rentar que «tot ho fa sola», «vós no us heu de preocupar de res», «deixeu-la fer, ella us farà tota la feina», etc. Certament aquesta qüestió de l'elecció dels representants no era pas un punt difícil de tocar: el senyor Catafal l'explica amb tota tranquil·litat!

Però bé, passem endavant. He d'aclarir-vos que una persona només pel fet de tenir un càrrec encara no té cap **representativitat**. Un **representant** —fixeu-vos bé que la mateixa paraula ho diu— ha de **representar** de veritat a algú. I només els **representats** donen autoritat al **representant**. Ningú, sigui qui sigui, per molts càrrecs que tingui, no pot anar enlloc com representant d'un poble, si el poble no l'ha elegit com a tal.

I, passant a un altre punt, no es tracta, com vós sembla que heu entès, de consultar a unes quantes persones. Es tracta de la decisió irreversible de totes les persones que formen la comunitat, degudament infor-

mades i absolutament lliures. Uns senyors que no hagin estat elegits per aquest sistema **no són representants**. Per això dic que la seva missió no té sentit. I també dic que resulta en gran part inútil. Perquè la utilitat no es medeix per el nombre més o menys elevat de realitzacions (això, ja ho sabem, depèn en gran part dels pressupostos) sinó per l'encert i la conveniència d'aquestes realitzacions. I només **els vertaders representants** d'una comunitat saben el que la comunitat vol i necessita. Almenys jo ho penso així.

També parlem de que faig **demagògia**: us aconsello de mirar al diccionari el significat exacte d'aquesta paraula: veureu que us ha sortit el tret per la culata... (Els lectors també faran bé de comprovar-ho al diccionari).

Quant a l'exemple concret de la Península d'Indústria, estic d'acord en que com més modernitzada sigui la producció més «competitiva» serà (i més rendable). Per tant els empresaris estaran en condicions de pagar millors sous... si volen (o si els interessa). Imaginem un empresari que, gràcies a la millora que deriva del Consell Econòmic Sindical, dobla els beneficis: lògicament ha de doblar els sous dels treballadors. Però, si aquest senyor té la consciència una mica adormida, s'ho quedarà tot per a ell (i si augmenta els sous ho farà el mínim necessari per a les seves conveniències). Aquest exemple simplificat em sembla que mostra bé l'espina de tot un problema més complicat.

Més avall el senyor Catafal diu: «discrepo totalment con lo que afirma, porque sin enumerarlas le puedo demostrar que son muchas más...». Ho pot demostrar, però no ho demostra. (Quin descuit!).

Referent a les «justas reivindicaciones salariales», repasso el meu escrit i veig que no en parla enlloc. Sou vós, senyor Catafal, qui sortiu a parlar d'aquest tema (i que consti que me n'alegro, perquè el tema mereix, almenys, tot un article).

I, acabem. Sincerament, senyor Jaime Catafal, no us calia «romper una lanza en favor de los Consejeros que REPRESENTARON —aquestes majúscules són vostres!— con toda la legalidad y dignidad a Santa Eulalia». No us calia fer malbé cap llança; contra aquestes persones concretes no hi tinc res a dir. Jo parlava del fet i de les seves conseqüències (no de les persones). Aquest problema de la repre-

sentativitat no crec que sigui exclusivament meu. Les actuals discussions de les Corts Espanyoles no van de cara a millorar aquest defecte?

Res més. I els lectors que em perdonin per la llargada excessiva d'aquesta carta.

J. Sampera

AJUDEM A «RONSANA»

Cada mes rebo i lleigeixo la vostra revista, perquè encara que no m'afecta com a cosa de casa, l'aprecio com si ho fos. ¡Quina sort teniu els santaulaliencs en comptar amb aquest portantveu de les vostres inquietuds i satisfaccions...!

En el n.º 21, corresponent al mes de Setembre, se us invita a tots a participar-hi. Accepteu de bon grat aquesta oportunitat. No deixeu que sempre hi tinguin d'escriure els mateixos, perquè per més intel·ligents que siguin i per més bona voluntat que hi posin, podria caure la revista en un cercle viciat. Feu un esforç aportant cèl·lules noves. Què hi vol dir que no sempre serveixin per millorar; el cas és que sempre serviran per assegurar la continuïtat.

Un de fora

SUGGERÈNCIA

Ja fa dos anys que la revista «Ronsana» existeix, i, com nosaltres, segurament molts hauran pensat en tenir els exemplars tots ben recopilats i ordenats. Per això suggerim la idea de fer possible la seva enquadració amb unes cobertes adients, que ens proporcionés la mateixa editora.

Esperem que la idea sigui ben acceptada.

Josep i Maria

Nota de la Redacció: Recollim la idea amb satisfacció i us prometem que l'estudiarem, doncs en principi la considerem molt encertada.